

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΤΟΥ ΛΕ ΠΕΛΕΤΙΕ

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΒΕΡΛΑΙΝ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

ΜΑ ή ύγεια του το επέτρεπε, ο Βερλαίν σφαιριόταν από το κρεβάτι του και έκτελλε καθήκοντα πυργοδεσπότη, που δειχτεί τους καλεσμένους του. Πυργοδεσπότης στον πύργο της αθλιότητας...

Το καλοκαίρι, ή συγκεκριμένα αυτές γινότουσαν στην αθή, κάτω από τα βένδρα. Στη σκιά ενός πλατάνου, καθόταν ο Βερλαίν ο ίδιος, ο διδάσκαλος με το Σωκρατικό πρόσωπο. Έτσι, ή αναμνήσεις της 'Ακαδημίας του Πλάτωνος ξαναζούσαν κάτω από τον γαζφό σφαιρό του Παρισίου.

Πολλοί ιδίασμοι καλλιτέχναι τον άποθανάτισαν στη στάσι αυτή.

Μεταξύ των έπισκεπτών του ποιητή, πολλοί έγιναν ένδοξοι όσο κι αυτός : ο Μορεάς, ο Μπαρρές, ο 'Ανατόλ Φράνς, ο Ούμπισαν, ο Ζυλ Λαμάρ, ο Τελιέ, ο Μαλλαρέ και ο 'Ανρ ντε Ρενί, Μαρσέλ Σόδας, Πιέρο Λουίς, 'Αντρέ Ζίντ, που ήταν νεώτατος άκμας. Κι' έκτός απ' αυτούς, ένα πλήθος σόνιμ πήγαινε να έπισκεφθί τον ποιητή. Μία μέρα, μια 'Αμερικανίδα του πήγε μια πανάκριβο ήρθοδέση από όρχωδές. 'Ο Βερλαίν καθάρισε τό...δοξοί της νυχτός, τό γέμισε καθαρό νερό κι έβαλε εκεί τό λουλούδι...

Ότσο, κατά τίς παρισιόνες του αυτές στά διάφορα νοσοκομεία, μερικές από τίς οποίες κρατούσαν πολλούς μήνες, έρχότουσαν στήριξη που ό γέρο άλήτης, ό όποιος είχε άνακρίσει στο μεταξύ τίς δυνάμεις του, ύπέφερε από την κλεισούρα του. Τότε χηρούσε τό έξιχτό του. Μά την παρισιόνή κάθε έξόδο του, τό βλο πρόβλημα παρουσιάζοταν. Μία φορά, ο Βερλαίν, που είχε μητι στο νοσοκομείο τόν χειμώνα, δέν είχε τό καλοκαίρι, για να βρή έξο, τό κατάλληλο ρούχα. 'Αμείσο, ό έκδοτής του, ο Βανί, έπένεσε να τό τό προμήθει. Μά άλλη φορά, που είχε μητι στο νοσοκομείο τό καλοκαίρι, θέλοντας να έγκαταλείψη τό καταγνύό του τόν χειμώνα, βρέθηκε να μνή εχη ζεστά ρούχα. Τότε — ήταν μάλιστα ή έποχή που είχε θέσει ύποψηφιότητα στην 'Ακαδημία κι' έπρόκειτο να κάνει τίς απαραίτητες έπισκέψεις στους άκαδημαϊκούς — τότε λοιπόν όλοι οι άλλοι άσθενείς, έσωτερικοί κι' έξωτερικοί, τίς κληνικές Μπουρσαι, ένήργησαν έφρανο μεταξύ τους και τό έκαναν ίδωφο ένα έπανοφόρι με γούνα και έ να ψηλό καπέλλο. Έτσι θα ήταν ενταροισιαστος για τίς έπισκέψεις του.

'Ο ποιητής τόσο ένθουσιασθήκε από τό δώρο αυτό, ώστε μόλις βγήκε από τό νοσοκομείο πήγε να φωτογραφηθί.

Μά την άλλη μέρα, αφού σπατάλησε στο ποτό όσα χρήματα είχε έπάνω του, ξεχρόντας τίς έπισκέψεις του, πούλησε και τό έπανοφόρι και τό καπέλλο.

'Η φήμη του Βερλαίν έντομεταξύ είχε ξεπεράσει τά σύνορα της Γαλλίας. Τά περισσότερα από τά Βελγικά περιοδικά δημοσιεύσαν μελέτες για τό έργο του. Τό ίδιο άρχισε να γίνεται και στη Γερμανία, από τό 1890, στην 'Αγγλία, στην 'Ολλανδία, στη Ρωσία, στην Αδουρία, στην 'Ιταλία, στη Βοημία κλπ.

Μά επειδή τό έργο του Βερλαίν ήταν άχώρηστο από τί ζωή που κι' από τόύς θηλυό της — ό ίδιος έλεγε για τό έργο του ότι ήταν ένα είδος αυτόψυχολογίας — μερικοί φιλολογικοί κύκλοι στις έπαρχίες της Γαλλίας και στο έξωτοίτες περιοδές διαλέξαν. Οι έπαρχιώται φαμισατά τον τόν άρπαξαν κατά την έξοδο από τό νοσοκομείο ή καμιά ταβέρνα, τόν άδηγούσαν από στοαθμό, τόν έδωσαν σ' ένα βαγόνι, καθόntonσαν όλόγυρά του και τόν μετέφεραν στην έπαρχιακή πόλι, όπου θα έκανε τη διάλεξη. 'Εκει, που γινόταν ένθουσιασώδης υπάσχη, μά πολλή συχνά ό θαμισατά έφαιναν άξαρνα τόν ποιητή μπρός από τά μάτια τους. Έφραχν τότε προς άναζήτησίν του και τόν έφραχναν σε κανένα μπόρ ή σε καμιά

ταβέρνα. Τόν πήγαιναν τότε βιαστικά στο μέρος όπου τόν κοινόν άνταμονούσε να τόν άκούσει. Μία κυρία της 'Επταρσίας του χηρούσε ένα άγό γό για ν'άνοξη ή φωνή του και τόν έπαρσαν μέσα στη σάλλα...

Στίς 4 Αύγουστου 1893, ό ποιητής άπρηθηκε στο νόμιμο γραμματέα της Γαλλικής 'Ακαδημίας, μία έπιστολή, μά την όποία δήλωνε ότι είχε την τιμήν να θέσει ύποψηφιότητα άκαδημαϊκού κατά την προσέχη έλαλήγη. Κι' υπέγραψε από κάτω : ο Πώλ Βερλαίν, άνθρωπος τόν χειμώνα, από Θερατίαν στο νοσοκομείο Μπουρσαι.

'Η κενή θέσις, για την όποία έθεσε ύποψηφιότητα, ήταν του 'Ιστολόγου Ταιν. 'Ο Βερλαίν, όπως έθελω μπορεί να τό φαντασθί κανείς, δέν είχε καμιά έλλδα έπιτυχίας. Μά ή ύποψηφιότης του προκάλεσε έναν άπερίγραστο ένθουσιασμό στα φιλολογικά κέντρα τόν νέου.

'Υποψήφιος επίσης για την έδρα αυτή ήταν κι' ό Αλιόλιος Ζολά, μά κι' αυτός — όπως είχε άποδειχθί από τίς προηγούμενες ύποψηφιότητές του — είχε σίγουρη την άποτυχία. 'Ο Ζολά όμως στη ζωή του ήταν ένας άνθρωπος κανονικός, ένας άστός, και γι' αυτό ή ύποψηφιότης του άφρανε άδιάφορος τους νέους του Καρτιέ - Λατιν. Ένώ άντιθέτως, ή ύποψηφιότης του Βερλαίν ήταν ή ύποψηφιότης τών μπόρ.

Στίς 15 Φεβρουαρίου 1894, ο Βερλαίν έφραψε μία δεύτερη έπιστολή στον νόμιμο γραμματέα της 'Ακαδημίας, για να θεκαλογηθί που δέν μπορούσε, λόγω άδιαθεσίας, να κάνει τίς τυπικές έπισκέψεις στους έλλοιους άκαδημαϊκούς από τίς έξιολής. Στίς 22 του ίδιου μήνός έλαγνε ή συνεδρίασις της 'Ακαδημίας για την έκλογή του άντακαταστάτου του Ταιν. Ο ύποψήφιος ήταν ο 'Ανατόλ Λερονά - Μπαλιέ, ό 'Ανρ Ουδουά, ό Ζολά, ό Μοντεγκυ και ο Βερλαίν. 'Η ψηφοφορία έπαυελήθη πέντε φορές, μά κανείς δέν έπέτυχε άπόλυτη πλειοψηφία. 'Ο Ζολά κι' ο Βερλαίν μάλιστα δέν έπήσαν ούτε μία ψηφο. Έτσι ή έκλογή άνεβλήθη για την 31 Μαΐου, όποτε έξελέγη άκαδημαϊκός ό 'Αλβέρτος Σορέ.

'Επειτα από μερικούς μήνες πέθανε ο Λερονάν ντε Αιλ, ό όποιος ήταν όχι μόνο άκαδημαϊκός, αλλά είχε και τόν τίτλο του Πέριγρηπος τών Ποιητών. 'Ο Βερλαίν σάφθηκε στην αρχή να θέσι και πάλι ύποψηφιότητα, για να πάρη τη θέση που άδειασε με τό θάνατό του στην 'Ακαδημία, μά έπειτ' από λίγες μέρες έγκατέλειψε τό σβλήτό του αυτό. Με τό θάνατο όμως του Λερονάν ντε Αιλ έγινε κι' ό τίτλος του Πέριγρηπος τών Ποιητών χωρίς κύριο. Τότε τό φιλολογικό περιοδικό 'Επέννα έφαινε ένα δημοψήφισμα μεταξύ τών άκαδημαϊκών, άποτέλεσμα του όποιου ήταν ν' άνακηρυχθί ο Βερλαίν Πέριγρηπος τών Ποιητών. Κατά τό δημοψήφισμα αυτό ο Βερλαίν πήρε 77 ψηφούς, έπί 189 ψηφοφόρων, ό 'Ερνεστά 38, ό Στέφανο Μαλλαρέ 36, ό Σουλιό Πριντόμ 18 και ό Κοτπέ 12.

'Ο Βερλαίν, κάθε φορά που έβγαине από τό νοσοκομείο, είχε όρισμένες ημέρες — τίς Τετάρτες — κατά τίς οποίες δεχόταν τούς φίλους του και τούς θαμισατάς του στο ζεστό όμο που έκανε. 'Ως προς τό ζήτημα αν' ό καμίας, τού άφρανε πάντοτε οι τύποι. Δέν άνέχτοταν να παρουσιάζονται μπροστά του άπόφρατα οι φίλοι του, γιατί μπορούσε να ήταν την ώρα εκείνη στο κρεβάτι και να τόν χηρούσαν ξαρνακά. Τότε τούς έδιωχνε κακην κακώς.

Στίς έδεξιότητες του όμως δεχόταν φιλοφρονέστατος και είχε πάντοτε κενά. Ότσο, τόν έφαιναν καμιά φορά και τά νεύρα του. 'Αν έδλεσε, μεταξύ τών άλλων, και κανέναν άγνωστό του περίεγο, που τόν είχε φέρει άδιάφορα κάποιος φίλος του ή αν ή κούδεντα έφαινε

μια τροπή που δέν τό άρεσε, τούς άφρανε όλους σύβουλο στην κάριασή του και πήγαινε στο καρενείο εφραγκώσο Πόφωτος. 'Εκει όμως τόν συναντούσαν σε λίγο κι' όλοι οι άλλοι κι' ή έστερις συνεχίζοταν.

'Η 'Ετάρτερε του Βερλαίν πρωτοφραχναν στο ζενοδοχείο Ρογέ - Κολλάρ. Μεταξύ τών άλλων, ξεχωρίζε σ' αυτές μια νέα κάρη μ' άνθρωπό κοστούμι, ή όνομαστή σήμερα κ. Ραούλντ, ή όποια κάποιος νύχτα που ο Βερλαίν ήταν άστεγος, τού παραχώρησε τό κρεβάτι της.

Μερικές μοτιέλλες μπόρα, μία μοτιέλλα άφέντι, δυο - τρία πακέτα καπνού εκατορλό, άποτελούσαν τό μπουρέ, γύρω από τόν όποιο στεκόntonταν ο Μαλλαρέ, ό Λωράν Τυλάντ, ό Μορεάς, ό 'Αδόλφος Ρεττέ, ό Τελιέ και τόσο άλλα, ένδοξοι σήμερα ή λησμονημένοι ! (Άκολουθεί)

'Ο Αλιόλιος Ζολά με χωριάτικα ρούχα του Αίτ

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ
ΤΟ ΝΕΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ
ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΜΑΣ
"Η ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ"
ΤΟΥ ΑΛΦ. ΜΥΣΣΕ
Μπορείτε να τό άποκτήσετε με 4 δελτία και 8 φραγκά.